

České vydání

Informace a oznámení

Svazek 55

11. února 2012

<u>Oznámení č.</u>	Obsah	Strana
--------------------	-------	--------

IV *Informace*

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Soudní dvůr Evropské unie

2012/C 39/01	Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v <i>Úředním věstníku Evropské unie</i> Úř. věst. C 32, 4.2.2012	1
--------------	--	---

V *Oznámení*

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

Soudní dvůr

2012/C 39/02	Věc C-560/08: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 15. prosince 2011 — Evropská komise v. Španělské království („Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 85/337/EHS — Posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí — Směrnice 92/43/EHS — Ochrana přírodních stanovišť — Projekty rozšíření nebo úpravy silnice M-501 ve Španělsku — ZPS ES 0000056 „Encinares del río Alberche y río Cofio“ — Navržená SCI ES 3110005 „Cuenca del río Guadarrama“ a navržená SCI ES 3110007 „Cuencas de los ríos Alberche y Cofio““)	2
--------------	---	---

CS

Cena:
3 EUR

(Pokračování na následující straně)

2012/C 39/03	Věc C-119/10: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 15. prosince 2011 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hoge Raad der Nederlanden — Nizozemsko) — Frisdranken Industrie Winters BV v. Red Bull GmbH („Ochranné známky — Směrnice 89/104/EHS — Článek 5 odst. 1 písm. b) — Plnění plechovek již opatřených označením podobným ochranné známce — Poskytování služeb na objednávku a podle pokynů třetí osoby — Žaloba majitele ochranné známky proti poskytovateli“) 3	3
2012/C 39/04	Věc C-191/10: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 15. prosince 2011 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour de cassation — Francie) — Sociétés Rastelli Davide e C. Snc v. Jean-Charles Hidoux, jednajícímu jakožto insolvenční správce společnosti Médiasucre International („Nařízení (ES) č. 1346/2000 — Úpadková (insolvenční) řízení — Mezinárodní příslušnost — Rozšíření úpadkového řízení zahájeného proti společnosti usazené v jednom členském státě na společnost, která má sídlo v jiném členském státě, z důvodu propojení majetku“) 3	3
2012/C 39/05	Věc C-257/10: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 15. prosince 2011 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Högsta förvaltningsdomstolen (dříve Regeringsrätten) — Švédsko) — Försäkringskassan v. Elisabeth Bergström („Migrující pracovníci — Sociální zabezpečení — Dohoda uzavřená mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a Švýcarskou konfederací na straně druhé o volném pohybu osob — Nařízení EHS č. 1408/71 — Státní příslušník členského státu, který vykonával výdělečnou činnost ve Švýcarsku — Návrat do státu původu“) 4	4
2012/C 39/06	Věc C-384/10: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 15. prosince 2011 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hof van Cassatie van België — Belgie) — Jan Voogsgeerd v. Navimer SA („Římská úmluva o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy — Pracovní smlouva — Volba práva smluvními stranami — Kogentní ustanovení práva rozhodného v případě neexistence volby práva — Určení tohoto práva — Zaměstnanec, který vykonává práci ve více než jednom smluvním státě“) 4	4
2012/C 39/07	Věc C-409/10: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 15. prosince 2011 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesfinanzhof — Německo) — Hauptzollamt Hamburg-Hafen v. Afasia Knits Deutschland GmbH („Společná obchodní politika — Přiznání preferenčního zacházení ve vztahu ke zboží pocházejícímu z afrických, karibských a tichomořských států (AKT) — Nesrovnalosti odhalené při šetření provedeném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) ve vývozním státě AKT — Vybrání dovozního cla po propuštění zboží“) 5	5
2012/C 39/08	Věc C-427/10: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 15. prosince 2011 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Corte suprema di cassazione — Itálie) — Banca Antoniana Popolare Veneta spa, incorporante la Banca Nazionale dell'Agricoltura spa v. Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Entrate („DPH — Vracení daně odvedené bez řádného důvodu — Vnitrostátní právní předpisy, které stanovují možnost podat žalobu na vydání bezdůvodného obohacení k různým soudům a v různých lhůtách podle toho, zda se jedná o příjemce nebo poskytovatele služeb — Možnost příjemce služeb požadovat po poskytovateli služeb vrácení daně poté, co poskytovateli služeb uplynula lhůta pro podání žaloby proti daňové správě — Zásada efektivit“) ... 6	6
2012/C 39/09	Věc C-585/10: Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 15. prosince 2011 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Vestre Landsret — Dánsko) — Niels Møller v. Haderslev Kommune („Integrovaná prevence a omezování znečištění — Směrnice 96/61/ES — Příloha I bod 6.6 písm. c) — Zařízení intenzivního chovu prasat s prostorem větším než pro 750 prasnic — Zahrnutí či nezahrnutí místa pro prasničky“) 6	6

2012/C 39/10	Věc C-624/10: Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 15. prosince 2011 — Evropská komise v. Francouzská republika („Nesplnění povinnosti státem — Daně — Směrnice 2006/112/ES — Články 168, 171, 193, 194, 204 a 214 — Právní úprava členského státu, která stanoví povinnost prodejce nebo poskytovatele usazeného mimo území státu jmenovat daňového zástupce a identifikovat se pro účely DPH v tomto členském státě — Právní úprava umožňující vyrovnání mezi odpočitatelnou DPH odvedenou prodejcem nebo poskytovatelem usazeným mimo území státu a DPH jím vybranou jménem jeho zákazníků a na jejich účet“)	7
2012/C 39/11	Věc C-530/11: Žaloba podaná dne 18. října 2011 — Evropská komise v. Spojené království Velké Británie a Severního Irska	7
2012/C 39/12	Věc C-562/11: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesfinanzhof (Německo) dne 9. listopadu 2011 — Société d'Exportation de Produits Agricoles SA (SEPA) v. Hauptzollamt Hamburg-Jonas	8
2012/C 39/13	Věc C-566/11: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Supremo (Španělsko) dne 14. listopadu 2011 — Iberdrola, S.A. a Gas Natural SDG, S.A. v. Administración del Estado, Hidroeléctrica del Cantábrico, S.A. a Endesa, S.A.	8
2012/C 39/14	Věc C-567/11: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Supremo (Španělsko) dne 14. listopadu 2011 — Gas Natural SDG, S.A. v. Endesa, S.A., Iberdrola, S.A., Hidroeléctrica del Cantábrico, S.A. a Administración del Estado	8
2012/C 39/15	Věc C-573/11 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 15. listopadu 2011 ClientEarth proti rozsudku Tribunálu (šestého senátu) vydanému dne 6. září 2011 ve věci T-452/10: ClientEarth, podporovaná Dánským královstvím, Finskou republikou a Švédským královstvím v. Rada Evropské unie	9
2012/C 39/16	Věc C-576/11: Žaloba podaná dne 18. listopadu 2011 — Evropská komise v. Lucemburské velkovévodství	9
2012/C 39/17	Věc C-580/11: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Supremo (Španělsko) dne 21. listopadu 2011 — Tarragona Power S. L. v. Gas Natural SDG, S.A., Administración del Estado, Hidroeléctrica del Cantábrico, S.A. a Endesa, S.A.	10
2012/C 39/18	Věc C-591/11: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Supremo (Španělsko) dne 25. listopadu 2011 — Gas Natural SDG, SA, Bizcaia Energia, SL v. Administración del Estado, Endesa S.A., Hidroeléctrica del Cantábrico, S.A. a Iberdrola, S.A.	10
2012/C 39/19	Věc C-603/11: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juridiction de Proximité de Chartres (Francie) dne 25. listopadu 2011 — Hervé Fontaine v. Mutuelle Générale de l'Éducation Nationale	10
2012/C 39/20	Věc C-620/11: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Supremo (Španělsko) dne 2. prosince 2011 — Bahía de Bizcaia Electricidad, S.L. v. Gas Natural SDG, S.A., Endesa S.A., Hidroeléctrica del Cantábrico, S.A. a Administración del Estado	10
2012/C 39/21	Věc C-623/11: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Conseil d'État (Francie) dne 5. prosince 2011 — Sociétés Geodis Calberson GE v. FranceAgriMer	11

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2012/C 39/22	Věc C-626/11 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 6. prosince 2011 Polyelectrolyte Producers Group a SNF SAS proti usnesení Tribunálu (sedmého rozšířeného senátu) vydanému dne 21. září 2011 ve věci T-1/10, Polyelectrolyte Producers Group a SNF SAS v. Evropská agentura pro chemické látky (ECHA), Evropská komise a Nizozemské království	11
2012/C 39/23	Věc C-640/11: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Supremo (Španělsko) dne 14. prosince 2011 — E.ON Generación, S. L., Iberdrola, S.A., Administración del Estado	12

Tribunál

2012/C 39/24	Věc T-365/07: Usnesení Tribunálu ze dne 12. prosince 2011 — Traxdata France v. OHIM — Ritrax (TRAXDATA, TEAM TRAXDATA) („Ochranná známka Společenství — Žaloba na neplatnost — Nečinnost žalobkyně — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“)	13
2012/C 39/25	Věc T-431/07: Usnesení Tribunálu ze dne 15. prosince 2011 — Gebr. Heller Maschinenfabrik v. OHIM — Fernández Martínez (HELLER) („Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Zpětvzetí námitek — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“)	13
2012/C 39/26	Věc T-138/11: Usnesení Tribunálu ze dne 7. prosince 2011 — Ahouma v. Rada („Smrt žalobce — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“)	13
2012/C 39/27	Věc T-255/11: Usnesení Tribunálu ze dne 7. prosince 2011 — Fellah v. Rada („Společná zahraniční a bezpečnostní politika — Omezující opatření přijatá vzhledem k situaci v Pobřeží slonoviny — Vynětí ze seznamu dotčených osob — Žaloba na neplatnost — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“)	14
2012/C 39/28	Věc T-274/11 P: Usnesení Tribunálu ze dne 7. prosince 2011 — VE (*) v. Komise („Kasační opravný prostředek — Veřejná služba — Smluvní zaměstnanci — Příspěvek za práci v zahraničí — Podmínky stanovené v článku 4 přílohy VII služebního řádu — Pojem obvyklé bydliště — Zkreslení skutečnosti — Kasační opravný prostředek zčásti zjevně nepřijatelný a zčásti zjevně neopodstatněný“)	14
2012/C 39/29	Věc T-365/11 P: Usnesení Tribunálu ze dne 12. prosince 2011 — AO v. Komise („Kasační opravný prostředek — Veřejná služba — Úředníci — Lhůta pro podání kasačního opravného prostředku — Opožděnost — Podepsaný prvopis žaloby doručený po lhůtě — Nahodilá událost — Článek 43 odst. 6 jednacího řádu Tribunálu — Zjevně nepřijatelný kasační opravný prostředek“)	14
2012/C 39/30	Věc T-402/11 R: Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 12. prosince 2011 — Preparados Alimenticios del Sur v. Komise („Řízení o předběžných opatřeních — Žádost o snížení dovozního cla u některých potravinářských produktů — Rozhodnutí o vrácení spisu vnitrostátním úřadům — Návrhy na předběžná opatření — Nepřípustnost — Neexistence naléhavosti“)	15
2012/C 39/31	Věc T-579/11 R: Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 12. prosince 2011 — Akhras v. Rada („Řízení o předběžných opatřeních — Společná zahraniční a bezpečnostní politika — Omezující opatření vůči Sýrii — Zmrazení finančních prostředků a hospodářských zdrojů — Návrh na odklad provádění a na nařízení předběžných opatření — Neexistence naléhavosti — Neexistence vážné a nenapravitelné újmy“)	15

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE

(2012/C 39/01)

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie

Úř. věst. C 32, 4.2.2012

Dřívější publikace

Úř. věst. C 25, 28.1.2012

Úř. věst. C 13, 14.1.2012

Úř. věst. C 6, 7.1.2012

Úř. věst. C 370, 17.12.2011

Úř. věst. C 362, 10.12.2011

Úř. věst. C 355, 3.12.2011

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 15. prosince 2011 — Evropská komise v. Španělské království

(Věc C-560/08) ⁽¹⁾

(„Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 85/337/EHS — Posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí — Směrnice 92/43/EHS — Ochrana přírodních stanovišť — Projekty rozšíření nebo úpravy silnice M-501 ve Španělsku — ZPS ES 0000056 „Encinares del río Alberche y río Cofio“ — Navržená SCI ES 3110005 „Cuenca del río Guadarrama“ a navržená SCI ES 3110007 „Cuencas de los ríos Alberche y Cofio““)

(2012/C 39/02)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: S. Pardo Quintillán, D. Recchia a J.-B. Laignelot, zmocněnci)

Žalované: Španělské království (zástupce: M. Muñoz Pérez, zmocněnec)

Vedlejší účastnice podporující žalovaného: Polská republika (zástupkyně: K. Rokicka, zmocněnkyně)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Porušení čl. 2 odst. 1, článku 3, čl. 4 odst. 1 nebo 2, článku 5, čl. 6 odst. 2 a článků 8 a 9 směrnice Rady 85/337/EHS o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí (Úř. věst. L 175, s. 40; Zvl. vyd. 15/01, s. 248) a čl. 6 odst. 3 a 4, ve spojení s článkem 7 a čl. 12 odst. 1 písm. b) a d) směrnice Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin (Úř. věst. L 206, s. 7; Zvl. vyd. 15/02, s. 102), tak jak je vyložena v rozsudcích Soudního dvora ze dne 13. ledna 2005 ve věci C-117/03 a ze dne 14. září 2006 ve věci C-244/05 — Projekty rozšíření nebo úpravy silnice M-501 — ZEP ES 0000056 „Encinares del río Alberche y río Cofio“ — Navržená SCI ES 311005 „Cuenca del río Guadarrama“ a navržená SCI ES 3110007 „Cuencas de los ríos Alberche y Cofio“

Výrok

1) Španělské království tím, že nespĺnilo požadavky stanovené:

— v čl. 2 odst. 1, článku 3, čl. 4 odst. 1 nebo 2, v závislosti na jednotlivých případech, a článku 5 směrnice Rady 85/337/EHS ze dne 27. června 1985 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/35/ES ze dne 26. května 2003, co se týče samostatných projektů rozšíření nebo úpravy úseků 1, 2 a 4 silnice M-501;

— v čl. 6 odst. 2 a článku 8 směrnice 85/337, ve znění směrnice 2003/35, co se týče samostatných projektů rozšíření nebo úpravy úseků 2 a 4 uvedené silnice;

— v článku 9 směrnice 85/337, ve znění směrnice 2003/35, co se týče samostatných projektů rozšíření nebo úpravy úseků 1, 2 a 4 téže silnice;

— v čl. 6 odst. 3 a 4 směrnice Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin, ve spojení s jejím článkem 7, co se týče samostatných projektů rozšíření nebo úpravy úseků 1, 2 a 4 silnice M-501, pokud jde o zvláště chráněnou oblast ES0000056 „Encinares del río Alberche y río Cofio“, a

— v čl. 12 odst. 1 písm. b) a d) téže směrnice, co se týče samostatných projektů rozšíření nebo úpravy úseku 1 silnice M-501, pokud jde o navrženou lokalitu významnou pro Společenství ES3110005 „Cuenca del río Guadarrama“, a úseků 2 a 4 téže silnice, pokud jde o navrženou lokalitu významnou pro Společenství ES3110007 „Cuencas de los ríos Alberche y Cofio“,

nesplnilo povinnosti, které pro něho vyplývají z výše uvedených ustanovení.

2) Španělskému království se ukládá náhrada nákladů řízení.

3) Polská republika ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 55, 7.3.2009.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 15. prosince 2011 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hoge Raad der Nederlanden — Nizozemsko) — Frisdranken Industrie Winters BV v. Red Bull GmbH

(Věc C-119/10) ⁽¹⁾

(„Ochranné známky — Směrnice 89/104/EHS — Článek 5 odst. 1 písm. b) — Plnění plechovek již opatřených označením podobným ochranné známce — Poskytování služeb na objednávku a podle pokynů třetí osoby — Žaloba majitele ochranné známky proti poskytovateli“)

(2012/C 39/03)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hoge Raad der Nederlanden

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Frisdranken Industrie Winters BV

Žalovaná: Red Bull GmbH

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Hoge Raad der Nederlanden — Výklad článku 5 první směrnice Rady ze dne 21. prosince 1988, kterou se sblíží právní předpisy členských států o ochranných známkách (Úř. věst. L 40, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 92) — Právo majitele zapsané ochranné známky bránit neoprávněnému užívání jeho ochranné známky — Užívání označení — Plnění plechovek již opatřených označením jako služba na objednávku a podle pokynů třetí osoby — Výrobky určené výhradně na vývoz mimo Benelux a mimo území Evropské unie — Relevantní veřejnost

Výrok

Článek 5 odst. 1 písm. b) první směrnice Rady 89/104/EHS ze dne 21. prosince 1988, kterou se sblíží právní předpisy členských států o ochranných známkách, musí být vykládán v tom smyslu, že poskytovatel služby, který na objednávku a podle pokynů třetí osoby plní obaly, které mu byly dodány touto třetí osobou, jež na ně předtím umístila označení totožné nebo podobné označení chráněnému jako ochranná známka, sám neuskutečňuje užívání tohoto označení, které může být na základě tohoto ustanovení zakázáno.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 134, 22.5.2010.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 15. prosince 2011 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour de cassation — Francie) — Société Rastelli Davide e C. Snc v. Jean-Charles Hidoux, jednatel jakožto insolvenční správce společnosti Médiasucre International

(Věc C-191/10) ⁽¹⁾

(„Nařízení (ES) č. 1346/2000 — Úpadková (insolvenční) řízení — Mezinárodní příslušnost — Rozšíření úpadkového řízení zahájeného proti společnosti usazené v jednom členském státě na společnost, která má sídlo v jiném členském státě, z důvodu propojení majetku“)

(2012/C 39/04)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour de cassation

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Société Rastelli Davide e C. Snc

Žalovaný: Jean-Charles Hidoux, jakožto insolvenční správce společnosti Médiasucre International

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Cour de cassation — Výklad čl. 3 odst. 1 a 2 nařízení Rady (ES) č. 1346/2000 ze dne 29. května 2000 o úpadkovém řízení (Úř. věst. L 160, s. 1) — Mezinárodní příslušnost francouzských soudů k rozšíření úpadkového řízení zahájeného proti společnosti usazené v tuzemsku na společnost, která má sídlo v jiném členském státě, z důvodu propojení majetku — Pojmy „zahájení“ a „rozšíření“ úpadkového řízení — Určení místa, kde jsou soustředěny hlavní zájmy

Výrok

1) Nařízení Rady (ES) č. 1346/2000 ze dne 29. května 2000 o úpadkovém řízení musí být vykládáno v tom smyslu, že soud členského státu, který zahájil hlavní úpadkové řízení proti jedné společnosti a přitom konstatoval, že hlavní zájmy této společnosti jsou soustředěny na území tohoto státu, může na základě pravidla vnitrostátního práva rozšířit toto řízení na druhou společnost, jež má sídlo v jiném členském státě, pouze pod podmínkou, že bude prokázáno, že místo, kde jsou soustředěny hlavní zájmy poslední uvedené společnosti, se nachází v prvním členském státě.

2) Nařízení č. 1346/2000 musí být vykládáno v tom smyslu, že v případě, kdy je proti jedné společnosti, která má sídlo na území jednoho členského státu, podána žaloba s cílem rozšířit na ni

účinky úpdkového řízení zahájeného v jiném členském státě proti jiné společnosti usazené na území posledně uvedeného státu, nepostačuje pouhé zjištění propojení majetku těchto společností k prokázání toho, že se v posledně uvedeném státě nachází i místo, kde jsou soustředěny hlavní zájmy společnosti, proti které byla podána uvedená žaloba. K vyvrácení domněnky, že se toto místo nachází v místě sídla, je nutné, aby celkové posouzení veškerých relevantních skutečností umožnilo prokázat, že se místo skutečného řízení a kontroly společnosti, proti které je podána žaloba za účelem rozšíření úpdkového řízení, nachází v členském státě, ve kterém bylo zahájeno původní úpdkové řízení, toto je přitom zjiřitelné pro třetí osoby.

(¹) Úř. věst. C 161, 19.6.2010.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 15. prosince 2011 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Högsta förvaltningsdomstolen (dříve Regeringsrätten) — Švédsko) — Försäkringskassan v. Elisabeth Bergström

(Věc C-257/10) (¹)

(„Migrující pracovníci — Sociální zabezpečení — Dohoda uzavřená mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a Švýcarskou konfederací na straně druhé o volném pohybu osob — Nařízení EHS č. 1408/71 — Státní příslušník členského státu, který vykonával výdělečnou činnost ve Švýcarsku — Návrat do státu původu“)

(2012/C 39/05)

Jednací jazyk: švédština

Předkládající soud

Högsta förvaltningsdomstolen (dříve Regeringsrätten)

Účastníci původního řízení

Žalobce: Försäkringskassan

Žalovaná: Elisabeth Bergström

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Högsta förvaltningsdomstolen (dříve Regeringsrätten) — Výklad čl. 3 odst. 1 a článku 72 nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby a jejich rodiny pohybující se v rámci Společenství (Úř. věst. L 149, s. 2), ve znění nařízení Rady (EHS) č. 3427/89 ze dne 30. října 1989 (Úř. věst. L 331, s. 1), jakož i Dohody uzavřené mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a Švýcarskou konfederací na straně druhé o volném pohybu osob (Úř. věst. L 114, s. 6) — Nárok na rodičovské dávky (föräldrapenning) — Vnitrostátní právní předpisy, které podmiňují nárok na vyšší rodinnou dávku, než je zaručená částka, dosažením potřebné doby zdravotního pojištění ve stanoveném období — Výše rodinné dávky určená v závislosti na příjmech z výdělečné činnosti v tomto členském státě —

Osoba s bydlištěm ve členském státě (Švédsko), která však dosáhla minimální doby pro přiznání vyšší rodinné dávky v plné délce tím, že byla pojištěna v systému zdravotního pojištění v jiném státě (Švýcarsko)

Výrok

1) Článek 8 písm. c) dohody mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a Švýcarskou konfederací na straně druhé o volném pohybu osob, podepsané dne 21. června 1999 a článek 72 nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, osoby samostatně výdělečně činné a jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1386/2001 ze dne 5. června 2001, musí být vykládány v tom smyslu, že podmiňuje-li vnitrostátní právní úprava členského státu získání takové rodinné dávky, jako je dávka dotčená v původním řízení, dosažením doby pojištění, zaměstnání či samostatné výdělečné činnosti, je příslušná instituce tohoto členského státu na základě dohody a nařízení č. 1408/71 povinna pro účely přiznání této rodinné dávky zohlednit takovéto doby dosažené v plné délce na území Švýcarské konfederace.

2) Článek 8 písm. a) uvedené dohody a čl. 3 odst. 1, čl. 23 odst. 1 a 2, čl. 72, jakož i bod N odst. 1 přílohy VI k nařízení č. 1408/71, ve znění nařízení č. 1386/2001, musí být vykládány v tom smyslu, že v případě, že se výše takové rodinné dávky, jako je dávka dotčená v původním řízení, určuje podle pravidel o dávkách v nemoci, musí být tato částka ve prospěch osoby, která v plné délce dosáhla doby výdělečné činnosti potřebné ke vzniku tohoto nároku na území jiné smluvní strany, vypočítána s přihlédnutím k příjmům osoby, která má srovnatelnou zkušenost a kvalifikaci a která na území členského státu, v němž je o tuto dávku žádáno, vykonává srovnatelnou činnost.

(¹) Úř. věst. C 195, 17.7.2010.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 15. prosince 2011 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hof van Cassatie van België — Belgie) — Jan Voogsgaerdt v. Navimer SA

(Věc C-384/10) (¹)

(„Římská úmluva o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy — Pracovní smlouva — Volba práva smluvními stranami — Kogentní ustanovení práva rozhodného v případě neexistence volby práva — Určení tohoto práva — Zaměstnanec, který vykonává práci ve více než jednom smluvním státě“)

(2012/C 39/06)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hof van Cassatie van België

Účastníci původního řízení

Žalobce: Jan Voogsgeerd

Žalovaná: Navimer SA

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Hof van Cassatie van België — Výklad čl. 6 odst. 2 písm. b) Úmluvy o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy, předložené k podpisu v Římě dne 19. června 1980 (Úř. věst. 1980, L 226, s. 1) — Použitelné právo při absenci volby — Pracovní smlouva — Zaměstnanec, který obvykle svou práci nevykonává v jediné zemi — První lodní strojník

Výrok

1) Článek 6 odst. 2 Úmluvy o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy, otevřené k podpisu v Římě dne 19. června 1980, musí být vykládán v tom smyslu, že vnitrostátní soud, který má ve věci rozhodnout, musí nejprve zjistit, zda zaměstnanec při plnění smlouvy vykonává obvykle práci v jediné zemi, která je zemí, v níž nebo z níž zaměstnanec s přihlédnutím ke všem okolnostem, které charakterizují uvedenou činnost, plní podstatnou část povinností vůči svému zaměstnavateli.

2) V případě, že by měl předkládající soud za to, že nemůže o sporu, který mu byl předložen, rozhodnout podle čl. 6 odst. 2 písm. a) této úmluvy, musí být čl. 6 odst. 2 písm. b) uvedené úmluvy vykládán následovně:

— pojem „provozovna, u které je zaměstnanec zaměstnán“, musí být chápán tak, že se jedná výlučně o provozovnu, která zaměstnance přijala do zaměstnání, nikoli o provozovnu, s níž je propojen tím, že v ní skutečně vykonává práci;

— právní subjektivita nepředstavuje požadavek, který musí provozovna zaměstnavatele ve smyslu tohoto ustanovení splňovat;

— provozovna jiného podniku, než je podnik, který vystupuje formálně jako zaměstnavatel, s nímž je tento podnik provázán, může být kvalifikována jako „provozovna“, jestliže objektivní okolnosti umožňují prokázat existenci skutečné situace, která se odlišuje od situace vyplývající ze smlouvy, a to přesto, že na tento jiný podnik nebyla formálně přenesena řídicí pravomoc.

(¹) Úř. věst. C 317, 20.11.2010.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 15. prosince 2011 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesfinanzhof — Německo) — Hauptzollamt Hamburg-Hafen v. Afasia Knits Deutschland GmbH

(Věc C-409/10) (¹)

(„Společná obchodní politika — Přiznání preferenčního zacházení ve vztahu ke zboží pocházejícímu z afrických, karibských a tichomořských států (AKT) — Nesrovnalosti odhalené při šetření provedeném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) ve vývozním státě AKT — Vybrání dovozního cla po propuštění zboží“)

(2012/C 39/07)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesfinanzhof

Účastníci původního řízení

Žalobce: Hauptzollamt Hamburg-Hafen

Žalovaná: Afasia Knits Deutschland GmbH

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Bundesfinanzhof — Výklad článku 32 protokolu 1 o definici pojmu „původní produkty“ a „produkty pocházející z“ a způsobech správní spolupráce k Dohodě o partnerství mezi členy skupiny afrických, karibských a tichomořských států na jedné straně a Evropským společenstvím a jeho členskými státy na straně druhé, podepsané v Cotonou dne 23. června 2000 (Úř. věst. L 317, s. 3; Zvl. vyd. 11/35, s. 3), jakož i čl. 220 odst. 2 písm. b) nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství (Úř. věst. L 302, s. 1; Zvl. vyd. 02/04, s. 307) — Vývoz textilu vyrobeného v Číně z Jamajky do Evropské unie — Dodatečné ověření důkazu o původu provedené OLAF a nikoliv celními orgány země vývozu, jak stanoví protokol 1 — Ochrana případné oprávněné důvěry vývozce

Výrok

1) Článek 32 protokolu č. 1 k příloze V Dohody o partnerství mezi africkými, karibskými a tichomořskými státy na jedné straně a Evropským společenstvím a jeho členskými státy na straně druhé, podepsané v Cotonou dne 23. června 2000 a schválené jménem Společenství rozhodnutím Rady 2003/159/ES ze dne 19. prosince 2002, musí být vykládán v tom smyslu, že výsledky dodatečného ověření, které se týkalo správnosti údajů o původu zboží uvedených v osvědčeních EUR.1 vydaných státem AKT a které v podstatě spočívalo v šetření provedeném Komisí, konkrétněji Evropským úřadem pro boj proti podvodům, v tomto státě a na jeho pozvání, zavazují orgány státu, kam bylo toto zboží dovezeno, jestliže — což musí ověřit předkládající soud — tyto orgány obdržely dokument, v němž se jednoznačně uznává, že tento stát AKT vzal uvedené výsledky za své.

2) Článek 220 odst. 2 písm. b) nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství, ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2700/2000 ze dne 16. listopadu 2000, je nutno vykládat v tom smyslu, že v situaci, kdy jsou osvědčení EUR.1 vydaná pro dovoz výrobků do Evropské unie zrušena z toho důvodu, že je jejich vydání stíženo nesrovnalostmi a že preferenční původ uváděný v těchto osvědčeních nebylo možné při dodatečném ověření potvrdit, nemůže dovozce zabránit dodatečnému výběru dovozního cla odvoláním na okolnost, že nelze vyloučit, že některé z těchto výrobků ve skutečnosti zmíněný preferenční původ mají.

(¹) Úř. věst. C 274, 9.10.2010.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 15. prosince 2011 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Corte suprema di cassazione — Itálie) — Banca Antoniana Popolare Veneta spa, incorporante la Banca Nazionale dell'Agricoltura spa v. Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Entrate

(Věc C-427/10) (¹)

(„DPH — Vrácení daně odvedené bez řádného důvodu — Vnitrostátní právní předpisy, které stanovují možnost podat žalobu na vydání bezdůvodného obohacení k různým soudům a v různých lhůtách podle toho, zda se jedná o příjemce nebo poskytovatele služeb — Možnost příjemce služeb požadovat po poskytovateli služeb vrácení daně poté, co poskytovateli služeb uplynula lhůta pro podání žaloby proti daňové správě — Zásada efektivity“)

(2012/C 39/08)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Corte suprema di cassazione

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: Banca Antoniana Popolare Veneta spa, incorporante la Banca Nazionale dell'Agricoltura spa

Odpůrci: Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Entrate

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Corte suprema di cassazione — Výklad čl. 17 odst. 3 směrnice 77/388/EHS; šesté směrnice Rady ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu — Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně (Úř. věst. L 145, s. 1) — Vrácení daně odvedené bez řádného důvodu — Vnitrostátní právní předpisy, které stanovují možnost podat žalobu na vydání bezdůvodného obohacení k různým soudům a v různých lhůtách podle toho, zda se jedná o

příjemce služeb (desetiletá lhůta) nebo poskytovatele služeb (dvouletá lhůta) — Možnost příjemce služeb požadovat po poskytovateli služeb vrácení daně poté, co poskytovateli služeb uplynula lhůta pro podání žaloby — Zásady daňové neutrality, efektivity a zákazu diskriminace

Výrok

Zásada efektivity nebrání vnitrostátním právním předpisům týkajícím se vydání bezdůvodného obohacení, které stanovují delší promlčecí lhůtu v případě občanskoprávní žaloby na vydání bezdůvodného obohacení podané příjemcem služeb proti poskytovateli těchto služeb, který je osobou povinnou k dani z přidané hodnoty, než je zvláštní promlčecí lhůta v případě žaloby na vrácení daně upravené předpisy daňového práva, kterou podá tento poskytovatel proti daňové správě, pokud tato osoba povinná k dani může skutečně požadovat od daňové správy vrácení této daně. Tato poslední podmínka není splněna, pokud má použití takové právní úpravy za následek, že osoba povinná k dani zcela ztratí nárok na vrácení DPH odvedené bez řádného důvodu, kterou ona sama byla povinna vrátit příjemci jejích služeb, od daňové správy.

(¹) Úř. věst. C 288, 23.10.2010.

Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 15. prosince 2011 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Vestre Landsret — Dánsko) — Niels Møller v. Haderslev Kommune

(Věc C-585/10) (¹)

(„Integrovaná prevence a omezování znečištění — Směrnice 96/61/ES — Příloha I bod 6.6 písm. c) — Zařízení intenzivního chovu prasat s prostorem větším než pro 750 prasnic — Zahrnutí či nezahrnutí místa pro prasničky“)

(2012/C 39/09)

Jednací jazyk: dánština

Předkládající soud

Vestre Landsret

Účastníci původního řízení

Žalobce: Niels Møller

Žalovaná: Haderslev Kommune

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Vestre Landsret — Výklad bodu 6.6 přílohy I směrnice Rady 96/61/ES ze dne 24. září 1996 o integrované prevenci a omezování znečištění (Úř. věst. L 257, s. 26; Zvl. vyd. 15/03, s. 80) — Zařízení intenzivního chovu drůbeže nebo prasat s prostorem větším než pro 750 prasnic — Zahrnutí či nezahrnutí místa pro prasničky (pohlavně dospělé samice prasat před prvním porodem)

Výrok

Výraz místa pro prasnice obsažený v bodě 6.6 písm. c) přílohy I ke směrnici Rady 96/61/ES ze dne 24. září 1996 o integrované prevenci a omezení znečištění ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 166/2006 ze dne 18. ledna 2006 musí být vykládán v tom smyslu, že zahrnuje i místa pro prasníčky (zapuštěné samice prasat před prvním porodem).

(¹) Úř. věst. C 38, 5.2.2011.

Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 15. prosince 2011 — Evropská komise v. Francouzská republika

(Věc C-624/10) (¹)

(„Nesplnění povinnosti státem — Daně — Směrnice 2006/112/ES — Články 168, 171, 193, 194, 204 a 214 — Právní úprava členského státu, která stanoví povinnost prodejce nebo poskytovatele usazeného mimo území státu jmenovat daňového zástupce a identifikovat se pro účely DPH v tomto členském státě — Právní úprava umožňující vyrovnání mezi odpočitatelnou DPH odvedenou prodejcem nebo poskytovatelem usazeným mimo území státu a DPH jím vybranou jménem jeho zákazníků a na jejich účet“)

(2012/C 39/10)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupce: M. Afonso, zmocněnec)

Žalovaná: Francouzská republika (zástupci: G. de Bergues a N. Rouam, zmocněnci)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Porušení článků 168, 171, 193, 194, 204 a 214 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, s. 1) — Vnitrostátní právní úprava, která stanoví povinnost prodejce nebo poskytovatele usazeného mimo území státu jmenovat daňového zástupce — Povinnost identifikovat se pro účely DPH — Povaha a rozsah nároku na odpočet

Výrok

1) Francouzská republika tím, že v hlavě IV správního pokynu 3 A-9-06 č. 105 ze dne 23. června 2006 stanovila administrativní strpění, které se odchyluje od režimu přenesení daňové povinnosti v případě daně z přidané hodnoty a které zahrnuje povinnost prodejce nebo poskytovatele usazeného mimo Francii jmenovat daňového zástupce a identifikovat se pro účely daně z

přidané hodnoty ve Francii, jakož i vyrovnání mezi odpočitatelnou daní z přidané hodnoty odvedenou takovým prodejcem nebo poskytovatelem a daní z přidané hodnoty, kterou vybral jménem svých zákazníků a na jejich účet, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají ze směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty a zvláště z jejích článků 168, 171, 193, 194, 204 a 214.

2) Francouzské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 72, 5.3.2011.

Žaloba podaná dne 18. října 2011 — Evropská komise v. Spojené království Velké Británie a Severního Irsku

(Věc C-530/11)

(2012/C 39/11)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: P. Oliver, L. Armati, zmocněnci)

Žalované: Spojené království Velké Británie a Severního Irsku

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Spojené království tím, že v plném rozsahu neprovedlo a správně neuplatnilo čl. 3 odst. 7 a čl. 4 odst. 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/35/ES (¹) o účasti veřejnosti na vypracovávání některých plánů a programů týkajících se životního prostředí a o změně směrnic Rady 85/337/EHS (²) a 96/61/ES (³), nesplnilo povinnosti, které pro ně vyplývají z této směrnice;

— uložit Spojenému království Velké Británie a Severního Irsku náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Podle čl. 3 odst. 7 a čl. 4 odst. 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/35/ES nesmí být soudní řízení týkající se životního prostředí nepřiměřeně nákladné. Tím je proveden článek 9 odst. 4 Aarhuské úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí, která byla uzavřena Uníí a většinou členských států.

Komise uvádí, že Spojené království tato ustanovení neprovedlo do všech tří právních řádů tohoto státního celku (Anglie a Wales, Skotsko a Severní Irsko).

Komise na základě analýzy pravidel a praxe, které se uplatňují v těchto právních řádech a na základě přezkumu pojmu „nepřiměřeně nákladné“ řízení rovněž tvrdí, že Spojené království nesprávně uplatnilo tato ustanovení.

- (¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/35/ES ze dne 26. května 2003 o účasti veřejnosti na vypracování některých plánů a programů týkajících se životního prostředí a o změně směrnic Rady 85/337/EHS a 96/61/ES, pokud jde o účast veřejnosti a přístup k právní ochraně (Úř. věst. L 156, s. 17; Zvl. vyd. 15/07, s. 466).
- (²) Směrnice Rady 85/337/EHS ze dne 27. června 1985 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí (Úř. věst. L 175, s. 40; Zvl. vyd. 15/01, s. 248).
- (³) Směrnice Rady 96/61/ES ze dne 24. září 1996 o integrované prevenci a omezování znečištění (Úř. věst. L 257, s. 26; Zvl. vyd. 15/03, s. 80).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesfinanzhof (Německo) dne 9. listopadu 2011 — Sociétés d'Exportation de Produits Agricoles SA (SEPA) v. Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Věc C-562/11)

(2012/C 39/12)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesfinanzhof

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Sociétés d'Exportation de Produits Agricoles SA (SEPA)

Žalovaný: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Předběžné otázky

Je třeba uložit sankci vývozci, který v žádosti o náhradu správně uvede skutkové okolnosti relevantní pro poskytnutí vývozní náhrady, ačkoli na dotčený vývoz ve skutečnosti neexistuje právo na náhradu (¹)?

(¹) Nařízení Komise (EHS) č. 3665/87 ze dne 27. listopadu, kterým se stanoví společná prováděcí pravidla k režimu vývozních náhrad pro zemědělské produkty, Úř. věst. L 351, s. 1 ve znění pozměněném nařízením Komise (ES) č. 495/97 ze dne 18. března 1997, Úř. věst. L 77, s. 12.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Supremo (Španělsko) dne 14. listopadu 2011 — Iberdrola, S.A. a Gas Natural SDG, S.A. v. Administración del Estado, Hidroeléctrica del Cantábrico, S.A. a Endesa, S.A.

(Věc C-566/11)

(2012/C 39/13)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Supremo

Účastníci původního řízení

Navrhovatelky: Iberdrola, S.A. a Gas Natural SDG, S.A.

Další účastníci řízení: Administración del Estado, Hidroeléctrica del Cantábrico, S.A. a Endesa, S.A.

Předběžná otázka

Může být článek 10 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES (¹) ze dne 13. října 2003 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství a o změně směrnice Rady 96/61/ES, vykládán v tom smyslu, že nebrání uplatnění takových vnitrostátních právních předpisů, jako jsou právní předpisy, přezkoumávané v tomto řízení, jejichž cílem a dopadem je snížení odměny za výrobu elektřiny o částku odpovídající hodnotě povolenek na emise, které byly v příslušném období bezplatně přiděleny?

(¹) Úř. věst. L 275, s. 32; Zvl. vyd. 15/07, s. 631.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Supremo (Španělsko) dne 14. listopadu 2011 — Gas Natural SDG, S.A. v. Endesa, S.A., Iberdrola, S.A., Hidroeléctrica del Cantábrico, S.A. a Administración del Estado

(Věc C-567/11)

(2012/C 39/14)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Supremo

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: Gas Natural SDG, S.A.

Další účastníci řízení: Endesa, S.A., Iberdrola, S.A., Hidroeléctrica del Cantábrico, S.A. a Administración del Estado

Předběžná otázka

Může být článek 10 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES⁽¹⁾ ze dne 13. října 2003 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství a o změně směrnice Rady 96/61/ES, vykládán v tom smyslu, že nebrání uplatnění takových vnitrostátních právních předpisů, jako jsou právní předpisy, přezkoumávané v tomto řízení, jejichž cílem a dopadem je snížení odměny za výrobu elektřiny o částku odpovídající hodnotě povolenek na emise, které byly v příslušném období bezplatně přiděleny?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2003, L 275, s. 32; Zvl. vyd. 15/07, s. 631.

Kasační opravný prostředek podaný dne 15. listopadu 2011 ClientEarth proti rozsudku Tribunálu (šestého senátu) vydanému dne 6. září 2011 ve věci T-452/10: ClientEarth, podporovaná Dánským královstvím, Finskou republikou a Švédským královstvím v. Rada Evropské unie

(Věc C-573/11 P)

(2012/C 39/15)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: ClientEarth (zástupce: P. Kirch, avocát)

Další účastníci řízení: Dánské království, Finská republika, Švédské království a Rada Evropské unie

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

— zrušit usnesení Tribunálu ze dne 6. září 2011 ve věci T-452/10

— uložit Radě Evropské unie náhradu veškerých nákladů řízení

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení při výkladu pojmů „nezávislost“ a „třetí osoba“ v kontextu použití prvního, třetího a čtvrtého odstavce článku 19 statutu Soudního dvora a čl. 43 odst. 1 jednacího řádu Tribunálu

Žaloba podaná dne 18. listopadu 2011 — Evropská komise v. Lucemburské velkovévodství

(Věc C-576/11)

(2012/C 39/16)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: O. Beynet a B. Simon, zmocněnci)

Žalované: Lucemburské velkovévodství

Návrhová žádání

— určit, že Lucemburské velkovévodství tím, že nepřijalo všechna opatření nezbytná k vyhovění rozsudku, který Soudní dvůr vydal dne 23. listopadu 2006 ve věci C-452/05, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z čl. 260 prvního odstavce Smlouvy o fungování Evropské unie,

— uložit Lucemburskému velkovévodství povinnost zaplatit Komisi penále ve výši 11 340 eur za každý den prodlení s vyhověním rozsudku vydanému dne 23. listopadu 2006 ve věci C-452/05, a to ode dne vyhlášení rozsudku v projednávané věci do dne, kdy bude vyhověno rozsudku vydanému ve věci C-452/05,

— uložit Lucemburskému velkovévodství povinnost zaplatit Komisi denní paušální částku ve výši 1 248 eur ode dne vyhlášení rozsudku ze dne 23. listopadu 2006 ve věci C-452/05 do dne vyhlášení rozsudku v projednávané věci, nebo do dne, kdy bude vyhověno rozsudku vydanému ve věci C-452/05, jestliže mu bude vyhověno dříve,

— uložit Lucemburskému velkovévodství náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby Komise uvádí, že jak vyplývá z přezkumu informací poskytnutých lucemburskými orgány, Lucembursko do dnešního dne nevyhovělo rozsudku Soudního dvora v plném rozsahu, a to téměř pět let po vyhlášení tohoto rozsudku. Lucembursko totiž nedodrželo ustanovení čl. 5 odst. 4 ani ustanovení čl. 5 odst. 2. Šest čistíren odpadních vod pro aglomerace s více než 10 000 obyvateli v Lucembursku totiž stále nesplňuje požadavky stanovené směrnicí 91/271/EHS⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Směrnice Rady ze dne 21. května 1991 o čištění městských odpadních vod (Úř. věst. L 135, s. 40; Zvl. vyd. 15/02, s. 26)

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Supremo (Španělsko) dne 21. listopadu 2011 — Tarragona Power S. L. v. Gas Natural SDG, S.A., Administración del Estado, Hidroeléctrica del Cantábrico, S.A. a Endesa, S.A.

(Věc C-580/11)

(2012/C 39/17)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Supremo

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: Tarragona Power S.L.

Další účastníci řízení: Gas Natural SDG, S.A., Administración del Estado, Hidroeléctrica del Cantábrico, S.A. a Endesa, S.A.

Předběžné otázky

Může být článek 10 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ⁽¹⁾ ze dne 13. října 2003 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství a o změně směrnice Rady 96/61/ES, vykládán v tom smyslu, že nebrání uplatnění takových vnitrostátních právních předpisů, jako jsou právní předpisy, přezkoumávané v tomto řízení, jejichž cílem a dopadem je snížení odměny za výrobu elektřiny o částku odpovídající hodnotě povolenek na emise, které byly v příslušném období bezplatně přiděleny?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 275, s. 32; Zvl. vyd. 15/07, s. 631.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Supremo (Španělsko) dne 25. listopadu 2011 — Gas Natural SDG, SA, Bizcaia Energia, SL v. Administración del Estado, Endesa S.A., Hidroeléctrica del Cantábrico, S.A. a Iberdrola, S.A.

(Věc C-591/11)

(2012/C 39/18)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Supremo

Účastníci původního řízení

Navrhovatelky: Gas Natural SDG a SA, Bizcaia Energia, S.L.

Další účastníci řízení: Administración del Estado, Endesa S.A., Hidroeléctrica del Cantábrico, S.A. a Iberdrola, S.A.

Předběžná otázka

1) Může být článek 10 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ⁽¹⁾ ze dne 13. října 2003 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise

skleníkových plynů ve Společenství a o změně směrnice Rady 96/61/ES, vykládán v tom smyslu, že nebrání uplatnění takových vnitrostátních právních předpisů, jako jsou právní předpisy, přezkoumávané v tomto řízení, jejichž cílem a dopadem je snížení odměny za výrobu elektřiny o částku odpovídající hodnotě povolenek na emise, které byly v příslušném období bezplatně přiděleny?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 275, s. 32; Zvl. vyd. 15/07, s. 631.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juridiction de Proximité de Chartres (Francie) dne 25. listopadu 2011 — Hervé Fontaine v. Mutuelle Générale de l'Éducation Nationale

(Věc C-603/11)

(2012/C 39/19)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Juridiction de Proximité de Chartres

Účastníci původního řízení

Žalobce: Hervé Fontaine

Žalovaná: Mutuelle Générale de l'Éducation Nationale

Předběžná otázka

Brání články 101 a 102 Smlouvy o fungování Evropské unie, která byla podepsána v Lisabonu dne 13. prosince 2007 a na francouzském území vstoupila v platnost dne 1. prosince 2009, takovému vnitrostátnímu ustanovení, jako je ustanovení vyplývající z článku L 112-1 francouzského zákona o vzájemném pojištění v rozsahu, v němž jeho výklad zakazuje vzájemným pojišťovným poskytujícím doplňkové zdravotní pojištění přizpůsobovat jimi poskytovaná plnění v závislosti na podmínkách pro poskytnutí úkonů a služeb, zatímco takový zákaz není uložen jiným podnikům poskytujícím rovněž doplňkové zdravotní pojištění, které se řídí zákonem o pojišťovnictví nebo zákonem o sociálním zabezpečení?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Supremo (Španělsko) dne 2. prosince 2011 — Bahía de Bizcaia Electricidad, S.L. v. Gas Natural SDG, S.A., Endesa S.A., Hidroeléctrica del Cantábrico, S.A. a Administración del Estado

(Věc C-620/11)

(2012/C 39/20)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Supremo

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: Bahía de Bizcaia Electricidad, S.L.

Další účastníci řízení: Gas Natural SDG, S.A., Endesa S.A., Hidroeléctrica del Cantábrico, S.A. a Administración del Estado

Předběžná otázka

Může být článek 10 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES⁽¹⁾ ze dne 13. října 2003 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství a o změně směrnice Rady 96/61/ES, vykládán v tom smyslu, že nebrání uplatnění takových vnitrostátních právních předpisů, jako jsou právní předpisy, přezkoumávané v tomto řízení, jejichž cílem a dopadem je snížení odměny za výrobu elektřiny o částku odpovídající hodnotě povolenek na emise, které byly v příslušném období bezplatně přiděleny?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 275, s. 32; Zvl. vyd. 15/07, s. 631.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Conseil d'État (Francie) dne 5. prosince 2011 — Sociétés Geodis Calberson GE v. FranceAgriMer

(Věc C-623/11)

(2012/C 39/21)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Conseil d'État

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Sociétés Geodis Calberson GE

Žalovaná: FranceAgriMer

Předběžné otázky

Conseil d'État žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o otázce, zda ustanovení článku 16 nařízení Komise (ES) č. 111/1999 ze dne 18. ledna 1999⁽¹⁾ musejí být vykládána tak, že přiznávají Soudnímu dvoru Evropské unie pravomoc rozhodovat o sporech týkajících se podmínek, za nichž intervenční agentura určená k přijímání nabídek v rámci veřejné zakázky na bezplatnou dodávku zemědělských produktů do Ruska skutečnou platbu úspěšnému uchazeči a uvolní jistotu na provedení

dodávky složenou uvedeným uchazečem ve prospěch této agentury, zejména o žalobách směřujících k náhradě újmy vyplývající z pochybení, kterých se intervenční agentura dopustila při provádění těchto operací.

⁽¹⁾ Nařízení Komise (ES) č. 111/1999 ze dne 18. ledna 1999, kterým se stanoví obecná prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 2802/98 o programu dodávek zemědělských produktů do Ruské federace (Úř. věst. L 14, s. 3; Zvl. vyd. 3/24 s. 296).

Kasační opravný prostředek podaný dne 6. prosince 2011 Polyelectrolyte Producers Group a SNF SAS proti usnesení Tribunálu (sedmého rozšířeného senátu) vydanému dne 21. září 2011 ve věci T-1/10, Polyelectrolyte Producers Group a SNF SAS v. Evropská agentura pro chemické látky (ECHA), Evropská komise a Nizozemské království

(Věc C-626/11 P)

(2012/C 39/22)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Polyelectrolyte Producers Group, SNF SAS (zástupci: K. Van Maldegem, avocat, R. Cana, avocat)

Další účastníci řízení: Evropská agentura pro chemické látky (ECHA), Evropská komise, Nizozemské království

Návrhová žádání účastnic řízení podávajících kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek se domáhají toho, aby Soudní dvůr:

- zrušil usnesení Tribunálu ve věci T-1/10;
- zrušil rozhodnutí Evropské agentury pro chemické látky (dále jen „ECHA“) o identifikaci akrylamidu v souladu s článkem 59 nařízení č. 1907/2006⁽¹⁾ o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek jako látky splňující kritéria v článku 57 nařízení (ES) č. 1907/2006;
- alternativně, vrátil věc Tribunálu k rozhodnutí o žalobě účastnic řízení podávajících kasační opravný prostředek na neplatnost, a
- uložit odpůrkyni náhradu nákladů řízení (včetně nákladů řízení před Tribunálem).

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek tvrdí, že Tribunal porušil unijní právo tím, že odmítl jejich žalobu na neplatnost proti rozhodnutí ECHA o identifikaci akrylamidu v souladu s článkem 59 nařízení č. 1907/2006 jako látky splňující kritéria v článku 57 nařízení (ES) č. 1907/2006. Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek zvláště namítají, že se Tribunal v rámci výkladu skutkového stavu a právního rámce, který se vztahuje na situaci účastnic řízení podávajících kasační opravný prostředek, dopustil několika pochybení. V důsledku toho se Tribunal dopustil několika případů nesprávného právního posouzení, zejména když rozhodl, že identifikace látky Výborem členských států ECHA jakožto látky vzbuzující velmi velké obavy v souladu s čl. 59 odst. 8 nařízení č. 1907/2006 není před zveřejněním tohoto rozhodnutí na seznamu látek pro případné zahrnutí mezi látky vzbuzující velmi velké obavy v souladu s čl. 59 odst. 10 nařízení č. 1907/2006 rozhodnutím zakládajícím právní účinky pro třetí osoby.

Z těchto důvodů účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek tvrdí, že by mělo být zrušeno usnesení Tribunalu ve věci T-1/10 a rozhodnutí ECHA o identifikaci akrylamidu v souladu s článkem 59 nařízení č. 1907/2006 jako látky splňující kritéria v článku 57 nařízení (ES) č. 1907/2006.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 ze dne 18. prosince 2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek, o zřízení Evropské agentury pro chemické látky, o změně směrnice 1999/45/ES a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 793/93, nařízení Komise (ES) č. 1488/94, směrnice Rady 76/769/EHS a směrnic Komise 91/155/EHS, 93/67/EHS, 93/105/ES a 2000/21/ES (Úř. věst. L 396, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Supremo (Španělsko) dne 14. prosince 2011 — E.ON Generación, S. L., Iberdrola, S.A., Administración del Estado

(Věc C-640/11)

(2012/C 39/23)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Supremo

Účastníci původního řízení

Navrhovatelky: E.ON Generación, S. L., Iberdrola, S.A., Administración del Estado

Předběžná otázka

Může být článek 10 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ⁽¹⁾ ze dne 13. října 2003 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství a o změně směrnice Rady 96/61/ES, vykládán v tom smyslu, že nebrání uplatnění takových vnitrostátních právních předpisů, jako jsou právní předpisy, přezkoumávané v tomto řízení, jejichž cílem a dopadem je snížení odměny za výrobu elektřiny o částku odpovídající hodnotě povolenek na emise, které byly v příslušném období bezplatně přiděleny?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 275, s. 32; Zvl. vyd. 15/07, s. 631

TRIBUNÁL

Usnesení Tribunálu ze dne 12. prosince 2011 — Traxdata France v. OHIM — Ritrax (TRAXDATA, TEAM TRAXDATA)

(Věc T-365/07) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Společenství — Žaloba na neplatnost — Nečinnost žalobkyně — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“)

(2012/C 39/24)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Traxdata France SARL (Paříž, Francie) (zástupci: původně F. Valentin, B. Amaudric du Chaffaut a G. Courtois, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: A. Folliard-Monguiral, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem OHIM, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Ritrax Corporation Ltd (Londýn, Spojené království) (zástupci: M. H. Blair, M. J. Gilbert, S. S. Malynicz a C. A. N. Balme, advokáti)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 23. května 2007 (spojené věci R 1337/2005-1, R 1338/2005-1, R 1339/2005-1 a R 1340/2005-1) týkajícímu se řízení o prohlášení neplatnosti mezi Ritrax Corporation Ltd a Traxdata France SARL.

Výrok

- 1) *Není namístě vydat rozhodnutí ve věci samé.*
- 2) *Společnosti Traxdata France SARL se ukládá náhrada nákladů řízení.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 283, 24.11.2007.

Usnesení Tribunálu ze dne 15. prosince 2011 — Gebr. Heller Maschinenfabrik v. OHIM — Fernández Martínez (HELLER)

(Věc T-431/07) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Zpětvzetí námitek — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“)

(2012/C 39/25)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Gebr. Heller Maschinenfabrik GmbH (Nürtingen, Německo) (zástupci: W. Keßler a S. Baur, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupci: původně S. Schöffner, poté R. Pethke, zmocněnci)

Další účastník řízení před odvolacím senátem: Manuel Fernández Martínez (Elche, Španělsko)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu OHIM ze dne 11. září 2007 (věc R 974/2006-2) týkajícímu se námitkového řízení mezi Manuelem Fernándezem Martinezem a společností Gebr. Heller Maschinenfabrik GmbH.

Výrok

- 1) *O žalobě již není třeba rozhodovat.*
- 2) *Žalobkyni se ukládá náhrada nákladů řízení.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 37, 9.2.2008.

Usnesení Tribunálu ze dne 7. prosince 2011 — Ahouma v. Rada

(Věc T-138/11) ⁽¹⁾

(„Smrt žalobce — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“)

(2012/C 39/26)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Brouha Nathanaël Ahouma (Abidjan, Pobřeží slonoviny) (zástupce: G. Collard, advokát)

Žalovaná: Rada Evropské unie (zástupci: B. Driessen a C. Fekete, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí Rady 2011/18/SZBP ze dne 14. ledna 2011 o změně rozhodnutí Rady 2010/656/SZBP, kterým se obnovují omezující opatření vůči Pobřeží slonoviny (Úř. věst. L 11, s. 36), a nařízení Rady (EU) č. 25/2011 ze dne 14. ledna 2011 o změně nařízení (ES) č. 560/2005, kterým se ukládají některá zvláštní omezující opatření namířená proti některým osobám a subjektům vzhledem k situaci v Pobřeží slonoviny (Úř. věst. L 11, s. 1).

Výrok

- 1) *Již není třeba o žalobě rozhodnout.*

- 2) Radě Evropské unie se ukládá náhrada nákladů řízení.
- 3) O návrzích Evropské komise a Republiky Pobřeží slonoviny na vstup do řízení jako vedlejší účastníci není třeba rozhodnout.

(¹) Úř. věst. C 130, 30.4.2011.

Usnesení Tribunálu ze dne 7. prosince 2011 — Fella v. Rada

(Věc T-255/11) (¹)

(„Společná zahraniční a bezpečnostní politika — Omezující opatření přijatá vzhledem k situaci v Pobřeží slonoviny — Vynětí ze seznamu dotčených osob — Žaloba na neplatnost — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“)

(2012/C 39/27)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Zakaria Fella (New York, Spojené státy) (zástupce: G. Collard, advokát)

Žalovaná: Rada Evropské unie (zástupci: B. Driessen a G. Étienne, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí Rady 2011/221/SZBP ze dne 6. dubna 2011 o změně rozhodnutí 2010/656/SZBP, kterým se obnovují omezující opatření vůči Pobřeží slonoviny (Úř. věst. L 93, s. 20), a nařízení Rady (EU) č. 330/2011 ze dne 6. dubna 2011 o změně nařízení (ES) č. 560/2005, kterým se ukládají některá zvláštní omezující opatření namířená proti některým osobám a subjektům vzhledem k situaci v Pobřeží slonoviny (Úř. věst. L 93, s. 10).

Výrok

- 1) O žalobě již není třeba rozhodnout.
- 2) Radě Evropské unie se ukládá náhrada nákladů řízení.
- 3) O návrhu Evropské komise na vstup do řízení jako vedlejší účastnice není třeba rozhodnout.

(¹) Úř. věst. C 211, 16.7.2011.

Usnesení Tribunálu ze dne 7. prosince 2011 — VE (*) v. Komise

(Věc T-274/11 P) (¹)

(„Kasační opravný prostředek — Veřejná služba — Smluvní zaměstnanci — Příspěvek za práci v zahraničí — Podmínky stanovené v článku 4 přílohy VII služebního řádu — Pojem obvyklé bydliště — Zkreslení skutečností — Kasační opravný prostředek zčásti zjevně nepřipustný a zčásti zjevně neopodstatněný“)

(2012/C 39/28)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: VE (*) (zástupce: L. Vogel, advokát)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: D. Martin a B. Eggers, zmocněnci)

Předmět

Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Soudu pro veřejnou službu Evropské unie (druhého senátu) ze dne 15. března 2011, VE (*) v. Komise (F-28/10, dosud nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí), směřující ke zrušení tohoto rozsudku.

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) VE (*) ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí v tomto stupni.

(¹) Úř. věst. C 232, 6.8.2011.

Usnesení Tribunálu ze dne 12. prosince 2011 — AO v. Komise

(Věc T-365/11 P) (¹)

(„Kasační opravný prostředek — Veřejná služba — Úředníci — Lhůta pro podání kasačního opravného prostředku — Opožděnost — Podepsaný prvopis žaloby doručený po lhůtě — Nahodilá událost — Článek 43 odst. 6 jednacího řádu Tribunálu — Zjevně nepřipustný kasační opravný prostředek“)

(2012/C 39/29)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: AO (Brusel, Belgie) (zástupce: P. Lewis, advokát)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: J. Currall a J. Baquero Cruz, zmocněnci)

(*) Údaje vymazané nebo nahrazené v rámci zajištění ochrany osobních dat a/nebo důvěrné povahy.

Předmět

Kasační opravný prostředek podaný proti usnesení Soudu pro veřejnou službu Evropské unie (prvního senátu) ze dne 4. dubna 2011, AO v. Komise (F-45/10 dosud nezveřejněné ve Sbírce rozhodnutí), směřující ke zrušení tohoto usnesení.

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) AO ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.

(¹) Úř. věst. C 282, 24.9.2011.

Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 12. prosince 2011 — Preparados Alimenticios del Sur v. Komise

(Věc T-402/11 R)

(„Řízení o předběžných opatřeních — Žádost o snížení dovozního cla u některých potravinářských produktů — Rozhodnutí o vrácení spisu vnitrostátním úřadům — Návrhy na předběžná opatření — Nepřípustnost — Neexistence naléhavosti“)

(2012/C 39/30)

Jednací jazyk: španělština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Preparados Alimenticios del Sur, SL (Murcie, Španělsko) (zástupce: I. Acero Campos, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: J. Baquero Cruz a L. Bouyon, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na předběžná opatření, včetně odkladu vykonatelnosti dopisu Komise ze dne 29. června 2011, kterým byla žalobkyně informována o tom, že španělským orgánům byl vrácen spis týkající se její žádosti o snížení cla za účelem, aby tyto orgány rozhodly o uvedené žádosti.

Výrok

- 1) Návrh na předběžná opatření se zamítá.
- 2) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 12. prosince 2011 — Akhras v. Rada

(Věc T-579/11 R)

(„Řízení o předběžných opatřeních — Společná zahraniční a bezpečnostní politika — Omezující opatření vůči Sýrii — Zmrazení finančních prostředků a hospodářských zdrojů — Návrh na odklad provádění a na nařízení předběžných opatření — Neexistence naléhavosti — Neexistence vážné a nenapravitelné újmy“)

(2012/C 39/31)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Tarif Akhras (Homs, Sýrie) (zástupci: S. Ashley a S. Millar, solicitors, D. Wyatt, QC, a R. Blakeley, barrister)

Žalovaná: Rada Evropské unie (zástupci: M. Bishop a M.-M. Joséphidès, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na nařízení předběžných opatření a na odklad provádění rozhodnutí Rady 2011/522/SZBP ze dne 2. září 2011, kterým se mění rozhodnutí 2011/273/SZBP o omezujících opatřeních vůči Sýrii (Úř. věst. L 228, s. 16), nařízení Rady (EU) č. 878/2011 ze dne 2. září 2011, kterým se mění nařízení (EU) č. 442/2011 o omezujících opatřeních vzhledem k situaci v Sýrii (Úř. věst. L 228, s. 1), rozhodnutí Rady 2011/628/SZBP ze dne 23. září 2011, kterým se mění rozhodnutí 2011/273/SZBP o omezujících opatřeních vůči Sýrii (Úř. věst. L 247, s. 17), a nařízení Rady (EU) č. 1011/2011 ze dne 13. října 2011, kterým se mění nařízení č. 442/2011 (Úř. věst. L 269, s. 18), a to v rozsahu, v němž se uvedené předpisy vztahují na žalobce.

Výrok

- 1) Návrh na nařízení předběžného opatření se zamítá.
- 2) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

Kasační opravný prostředek podaný dne 22. listopadu 2011 Christosem Michailem proti rozsudku vydanému dne 13. září 2011 Soudem pro veřejnou službu ve věci F-100/09, Michail v. Komise

(Věc T-597/11 P)

(2012/C 39/32)

Jednací jazyk: řečtina

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Christos Michail (Brusel, Belgie) (zástupce: Ch. Meidanis, advokát)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Návrhová žádání účastníka řízení podávajícího kasační opravný prostředek

Navrhovatel navrhuje, aby Tribunál:

- prohlásil tento kasační opravný prostředek za přípustný a opodstatněný;
- zrušil rozsudek vydaný dne 13. září 2011 Soudem pro veřejnou službu ve věci F-100/09, Michail v. Komise;
- přiznal navrhovateli náhradu škody ve výši třiceti tisíc eur za morální újmu, kterou utrpěl;
- rozhodl o nákladech řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Navrhovatel tvrdí, že v napadeném rozsudku Soud pro veřejnou službu nesprávně rozhodl o jeho žalobě, kterou se domáhal zrušení rozhodnutí Komise, kterým zamítla žádost o pomoc podanou podle článku 24 služebního řádu a rozhodnutí Komise ze dne 14. září 2009, kterým zamítla stížnost podanou podle čl. 90 odst. 2 uvedeného služebního řádu.

Konkrétně se navrhovatel dovolává porušení svých procesních práv, jakož i porušení unijního práva zaprvé v tom, že Soud pro veřejnou službu (dále jen „SVS“) tím, že nesprávně posoudil důkazy, neprávem zcela opomenul přezkoumat otázku, zda byly důkazy získány protiprávně vzhledem k tomu, že Komise změnila pracovní postavení navrhovatele, aniž by předem přijala správní akt týkající se této změny. Zadruhé navrhovatel tvrdí, že SVS porušil zásady, jimiž se řídí získávání důkazů a důkazní břemeno, jelikož přesto, že navrhovatel předložil dokument, který prokazoval, že jeho přeložení bylo protiprávní, v žádné fázi řízení SVS nepožádal Komisi, jak byl k tomu povinen na základě článku 55 svého jednacního řádu, aby předložila důkazy vyvracející toto tvrzení. Zatřetí navrhovatel tvrdí, že SVS nepřezkoumal jeho skutečné pracovní postavení, jak bylo patrné ze systémů Sysper a Sysper 2, jakož i na jakém právním základě byla založena prezentace jeho osoby, která z nich vyplývala, aby bylo možné posoudit, zda se jedná o psychické obtěžování navrhovatele a padělání důkazů.

Žaloba podaná dne 2. prosince 2011 — Garner CAD Technic a další v. Komise

(Věc T-614/11)

(2012/C 39/33)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Garner CAD Technic GmbH (Weßling, Německo), GCT Design Organisation GmbH (Weßling), SG Aerospace

GmbH (Weßling) (zástupci: R. Zehetmeier-Müller, M. Schweda, C. Wünschmann, F. Loose, I. Dörr a J. Eggers, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhové žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Evropské Komise ze dne 26. ledna 2011, o státní podpoře Německa C-7/10 (ex CP 250/09 a NN 5/10) „Zákon o dani z příjmu právnických osob (KStG), systém převodu daňových ztrát („Sanierungsklausel“), oznámeno pod číslem K(2011) 275 (Úř. věst. L 235, s. 26)
- uložit žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby uplatňují žalobkyně následující:

- 1) Porušení čl. 107 odst. 1 SFEU: Systém převodu daňových ztrát nepředstavuje státní podporu

Žalobkyně v této souvislosti uplatňují, že systém převodu daňových ztrát podle § 8c Abs. 1a německého zákona o dani z příjmu právnických osob („Körperschaftsteuergesetz“, KStG) nemá selektivní účinek, který vyžaduje čl. 107 odst. 1 SFEU, neboť nezvýhodňuje určité podniky nebo výrobní odvětví. Dále nepředstavuje systém převodu daňových ztrát podle názoru žalobkyň výjimku z německým daňovým právem stanoveného referenčního systému v zásadě neomezených převodů ztrát a intertemporálního započítávání ztrát, nýbrž dopomáhá tomuto referenčnímu systému k platnosti.

- 2) Porušení čl. 107 odst. 1 SFEU: Chybějící selektivnost z důvodu neexistence odlišení mezi hospodářskými subjekty, které se s ohledem na sledovaný cíl nacházejí ve stejné skutkové a právní situaci.

Žalobkyně v tomto ohledu uplatňují, že systém převodu daňových ztrát zvýhodňuje každý podnik, který má formu právnické osoby, za stejných podmínek a bez prostoru pro uvážení. Podle názoru žalobkyň je systém převodu daňových ztrát obecným opatřením daňové politiky, které z tohoto důvodu nepodléhá zákazu podpor.

- 3) Porušení čl. 107 odst. 1 SFEU: Odůvodnění systému převodu daňových ztrát na základě vnitřní struktury německého daňového systému.

V této souvislosti žalobkyně uplatňují, že i kdybychom následovali stanovisko Komise a domnívali se, že systém převodu daňových ztrát má selektivní povahu, byla by tato selektivita odůvodněna ústavněprávními zásadami zdanění podle výkonnosti, zabránění nadměrnému zdanění a zásadou zachování proporcionality.

- 4) Porušení čl. 107 odst. 1 SFEU: Neexistence podpory ze státních prostředků pro žalobkyně

Žalobkyně uplatňují, že nedostaly žádnou podporu ze státních prostředků. V tomto ohledu krom toho tvrdí, že ztrátovým právnickým osobám systémem převodu daňových ztrát nebyla poskytnuta žádná nová majetková výhoda, ale pouze jim podle zásady neomezeného převodu ztrát a intertempolárního započítávání ztrát upravené, již existující majetkové postavení nebylo odňato.

- 5) Zjevně nesprávné posouzení z důvodu nedostatečného posouzení stavu německého daňového práva

Žalobkyně v tomto ohledu mimo jiné uplatňují, že Komise nezná příslušné normy německého daňového práva a že napadené rozhodnutí tak vykazuje závažná pochybení.

Žaloba podaná dne 2. prosince 2011 — CB v. Komise

(Věc T-619/11)

(2012/C 39/34)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: CB (Německo) (zástupci: T. Hackemann a H. Horstkotte, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhové žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— prohlásil za neplatné rozhodnutí Evropské komise K(2011) 275 ze dne 26. ledna 2011 o státní podpoře Německa C-7/10 (ex CP 250/09 a NN 5/10) „Zákon o dani z příjmu právnických osob (KStG), systém převodu daňových ztrát („Sanierungsklausel“), ve znění opravy oznámené pod č. K(2011) 2628;

— podpůrně, prohlásil toto rozhodnutí za neplatné přinejmenším v rozsahu, v němž v tomto rozhodnutí není ve prospěch takových podniků, jako je žalobkyně, upravena žádná výjimka z povinnosti navrácení dotčených prostředků, která by se zakládala na zásadě ochrany legitimního očekávání;

— uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby uplatňuje žalobkyně v podstatě následující:

- 1) Porušení čl. 107 odst. 1 SFEU: Odpočet ztráty nepředstavuje podporu poskytnutou ze státních prostředků

Žalobkyně v této souvislosti uvádí, že § 8c odst. 1 německého zákona o dani z příjmu právnických osob (Körperschaftsteuergesetz, dále jen „KStG“) je v rozporu s objektivním aspektem zásady odpočitatelnosti nákladů a se zásadou schopnosti odvádět daně a že prostřednictvím systému převodu daňových ztrát má být pouze bráněno protiústavnímu zásahu do majetkových hodnot osob povinných k dani v případech spadajících do působnosti tohoto systému převodu ztrát. Z tohoto důvodu není podle názoru žalobkyně naplněna skutková podstata státní podpory podle práva Společenství.

- 2) Porušení čl. 107 odst. 1 SFEU: Chybějící selektivita při neexistenci výjimek z rozhodného referenčního systému

Žalobkyně v tomto ohledu tvrdí, že rozhodným referenčním systémem je všeobecná právní úprava odpočtu ztrát právnickými osobami (§ 10d německého zákona o dani z příjmu ve spojení s § 8 odst. 1 KStG a § 10a německého zákona o živnostenské dani) a že § 8c KStG je pouze výjimkou z tohoto rozhodného referenčního systému, která je pak dále omezena mimo jiné systémem převodu daňových ztrát.

- 3) Porušení čl. 107 odst. 1 SFEU: Chybějící selektivita z důvodu nerozlišování mezi hospodářskými subjekty, které se s ohledem na sledovaný cíl nacházejí ve srovnatelné faktické a právní situaci

Žalobkyně v této souvislosti mimo jiné uvádí, že systému převodu daňových ztrát může využít každý podnik s daňovou povinností a že tímto systémem nejsou zvýhodněna žádná konkrétní odvětví nebo oblasti činnosti, ani podniky určité velikosti.

- 4) Porušení čl. 107 odst. 1 SFEU: Chybějící selektivita v důsledku odůvodnění na základě povahy, a případně vnitřní struktury daňového systému

Žalobkyně v tomto ohledu uvádí, že systém převodu daňových ztrát je odůvodněn systematikou daňového systému v souladu s ústavněprávními zásadami, jako jsou zásady zdanění na základě schopnosti odvádět daně, zákazu přílišného zdanění a přiměřenosti.

- 5) Porušení čl. 107 odst. 1 SFEU: Zjevně nesprávné posouzení z důvodu nedostatečného rozboru německé daňové právní úpravy

V této souvislosti žalobkyně tvrdí, že Komise opomíjí německou daňovou právní úpravu týkající se odpočtu ztrát.

6) Dovolání se ochrany legitimního očekávání podle práva Společenství

Žalobkyně v této souvislosti uvádí, že výsady spočívající v převodu daňových ztrát v případě nabytí podílu v souvislosti s odpočtem ztrát byly Komisí poprvé přezkoumány v rámci formálního vyšetřovacího řízení a že se přitom jedná o neobvyklý krok, neboť možná povaha dotčeného opatření jako podpory by mohla pouhým důsledkem zjednodušení právní úpravy, u níž je nesporné, že je v souladu s právem státních podpor (§ 8 odst. 4 KStG). Že bude zjednodušení zákona relevantní z hlediska práva státních podpor, nebylo zřejmé ani pro německého zákonodárce, ani pro podniky, které využily odborného poradenství.

Žaloba podaná dne 2. prosince 2011 — GFKL Financial Services v. Komise

(Věc T-620/11)

(2012/C 39/35)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: GFKL Financial Services AG (Essen, Německo) (zástupci: M. Schweda, S. Schultes-Schnitzlein, J. Eggers a M. Knebelberger, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil rozhodnutí Evropské Komise ze dne 26. ledna 2011, o státní podpoře Německa C-7/10 (ex CP 250/09 a NN 5/10) „Zákon o dani z příjmu právnických osob (KStG), systém převodu daňových ztrát („Sanierungsklausel“), oznámeno pod číslem K(2011) 275 (Úř. věst. L 235, s. 26);

— uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby uplatňuje žalobkyně následující:

1) Porušení čl. 107 odst. 1 SFEU: systém převodu daňových ztrát nepředstavuje selektivní opatření.

— Žalobkyně se domnívá, že žalovaná založila své rozhodnutí na špatném porozumění německé právní úpravy o dani z příjmu právnických osob. Zvláště žalovaná nesprávně určuje relevantní referenční systém. Mylně vychází z toho, že výjimečné ustanovení § 8c odst. 1 německého zákona o dani z příjmu právnických osob („Körperschaftsteuergesetz“, „KStG“), podle kterého v

určitých případech nabytí podílů převoditelné ztráty zaniknou, je částí referenčního systému. Ve skutečnosti je však toto ustanovení odchylkou od referenčního systému. Referenční systém spočívá v obecné možnosti převést ztráty do pozdějších daňových období. To vyplývá v neposlední řadě z (ústavněprávní) objektivní zásady, podle které se daň počítá z čistého příjmu (Nettoprinzip).

— Systém převodu daňových ztrát je navíc podle žalobkyně obecným opatřením daňové politiky, které neposkytuje žádnou selektivní výhodu, neboť jím nejsou určité podniky nebo určitá výrobní odvětví zvýhodněna a které proto s hospodářskými subjekty, které se s ohledem na účel daňového systému nacházejí ve srovnatelné skutkové a právní situaci, nezachází rozdílně.

— Systém převodu daňových ztrát je konečně odůvodněn i vnitřní strukturou německého daňového systému, neboť dopomáhá k platnosti zásadním zásadám německého práva daně z příjmu právnických osob (mimo jiné zásadě interperiodického započítávání ztrát), které vyplývají bezprostředně z německé ústavy.

2) Porušení čl. 107 odst. 1 SFEU: Neexistence podpory ze státních prostředků

V této souvislosti žalobkyně uplatňuje, že systémem převodu daňových ztrát zachované převody ztrát nepředstavují žádnou podporu ze státních prostředků ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU, jelikož systémem převodu daňových ztrát není přiznávána žádná majetková výhoda, nýbrž již existující majetkové postavení pouze není odňato.

3) Porušení povinnosti odůvodnění

Žalobkyně na tomto místě tvrdí, že napadené rozhodnutí porušuje podstatné formální náležitosti. Podle názoru žalobkyně chybí srozumitelné odůvodnění pro referenční systém, o který se žalobkyně opírá. Navíc vede množství chyb žalované při posuzování německého práva o dani z příjmu právnických osob, které je základem věci, celkově k tomu, že hlavní úvahy žalované nelze již rozpoznat. Žalobkyně uplatňuje, že v napadeném rozhodnutí skutkové a právní okolnosti, o které žalovaná opírá své stanovisko, podle kterého systém převodu daňových ztrát naplňuje skutkovou podstatu podpory, nelze rozpoznat.

4) Porušení zásady ochrany legitimního očekávání

V této souvislosti žalobkyně uplatňuje, že napadené rozhodnutí je protiprávní také proto, že nařizuje okamžité a účinné navrácení (údajných) podpor, aniž by Německu umožnilo vzít ohled na existující legitimní očekávání zvýhodnění na straně příjemců. Napadené rozhodnutí tedy porušuje nepsanou zásadu práva Unie o ochraně legitimního očekávání.

Žaloba podaná dne 5. prosince 2011 — SinnLeffers v. Komise

(Věc T-621/11)

(2012/C 39/36)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: SinnLeffers GmbH (Hagen, Německo) (zástupci: C. Rupp a H. Wunderlich, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil rozhodnutí Evropské komise ze dne 26. ledna 2011 K(2011) 275 v konečném znění v řízení o státní podpoře Německa C-7/2010 (ex CP 250/2009 a ex NN 5/2010) „zákon o dani z příjmu právnických osob (KStG), systém převodu daňových ztrát“ („Sanierungsklausel“);

— uložil žalované náhradu nákladů řízení

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně dva žalobní důvody.

1) První žalobní důvod vycházející z porušení čl. 107 odst. 1 SFEU, jelikož opatření není selektivní

— Nezohlednění relevantního referenčního systému: Žalobkyně v této souvislosti uvádí, že Komise při posouzení selektivity systému převodu daňových ztrát podle § 8c odst. 1a německého zákona o dani z příjmu právnických osob (KStG) vychází z nesprávného referenčního systému. Podle názoru žalobkyně z použití zásady zdanění čistého zisku jako relevantního referenčního systému naopak vyplývá, že systém převodu daňových ztrát není výjimkou z referenčního systému, nýbrž naopak tento referenční systém obnovuje.

— Nezohlednění chybějící selektivnosti obecných ustanovení: v tomto ohledu žalobkyně uvádí, že selektivita systému převodu daňových ztrát podle § 8c odst. 1a KStG musí být zamítnuta rovněž s odkazem na obecnou platnost právní úpravy.

— Nezohlednění odůvodnění na základě povahy a vnitřní struktury německého systému dani z příjmu právnických osob: Žalobkyně v této souvislosti uvádí, že systém převodu daňových ztrát podle § 8c odst. 1a KStG je s odkazem na relevantní referenční systém zásady zdanění čistého zisku jako výraz zásady zdanění podle daňové způsobilosti v každém případě odůvodněn na základě povahy a vnitřní struktury německého systému dani z příjmu právnických osob.

2) Druhý žalobní důvod vycházející z porušení právní normy vyšší právní síly — Porušení zásady legitimního očekávání

— Žalobkyně v této souvislosti mimo jiné uvádí, že Komise před zahájením formálního vyšetřovacího řízení ve věci systému převodu daňových ztrát podle § 8c odst. 1a KStG nikdy nevyjádřila pochybnosti týkající se státní podpory ohledně systému převodu daňových ztrát podle třetí věty § 8c odst. 4 KStG v původním znění nebo ohledně srovnatelných právních úprav jiných členských států. Na základě tohoto jednání Komise v minulosti nemohla žalobkyně i při nejvyšší míře opatrnosti obezřetného a opatrného hospodářského subjektu předvídat napadené rozhodnutí. Žalobkyně tedy mohla spoléhat na nezpochybnitelnost nového systému převodu daňových ztrát podle § 8c odst. 1a KStG.

Žaloba podaná dne 12. prosince 2011 — Řecká republika v. Komise

(Věc T-632/11)

(2012/C 39/37)

Jednací jazyk: řečtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Řecká republika (zástupci: I. Chalkias a S. Papaioannou)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— vyhověl žalobě;

— zrušil v plném rozsahu nebo částečně prováděcí rozhodnutí Komise ze dne 14. října 2011, kterým vylučuje z financování Evropské unie některé výdaje členských států v rámci záruční sekce Evropského zemědělského orientačního a záručního fondu (EZOZF), Evropského zemědělského záručního fondu (EZZF) a Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV), oznámené pod číslem K(2010) 7105 a zveřejněné v Úředním věstníku L 270, 15.10.2011, s. 33, nebo ho změnil v souladu s návrhem uvedeným v žalobě;

— uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Svou žalobou se Řecká republika domáhá zrušení prováděcího rozhodnutí Komise ze dne 14. října 2011, kterým vylučuje z financování Evropské unie některé výdaje členských států v rámci záruční sekce Evropského zemědělského orientačního a záručního fondu (EZOZF), Evropského zemědělského záručního fondu (EZZF) a Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV), oznámeného pod číslem K(2010) 7105 a zveřejněného v Úředním věstníku L 270, 15.10.2011, s. 33, v části týkající se finančních oprav k tíži Řecké republiky v rámci režimu jednotné platby a v souvislosti s programy pro restrukturalizaci a přeměnu vinic, destilací a podporou na některá používání moštu.

Pokud jde o opravu v rámci režimu jednotné platby, žalobkyně zaprvé tvrdí, že uložení paušálních oprav v rámci režimu jednotné platby je protiprávní z důvodu, že: a) uložení paušálních oprav v prvním roce uplatňování SZP porušuje zásadu rovnosti a zásadu spolupráce, b) neexistuje žádný platný právní základ pro uplatňování starých pokynů v dokumentu VI/5530/1997 na novou SZP a na režim jednotné platby, čili uplatnění těchto starých pokynů na novou SZP závažně porušuje zásadu proporcionality.

Zadruhé žalobkyně zdůrazňuje, že posouzení Komise, podle kterého kritéria pro rozdělování vnitrostátní rezervy nebyla v souladu s ustanoveními článku 42 nařízení 1782/2003⁽¹⁾ a článku 21 nařízení 795/2004⁽²⁾, je založeno na nesprávném výkladu těchto ustanovení a na nesprávném posouzení skutkového stavu.

Zatřetí žalobkyně tvrdí v souvislosti s paušální opravou ve výši 10 %, jež byla uložena, že zjištění Evropské komise týkající se vnitrostátních kritérií pro rozdělování vnitrostátní rezervy, že nebyly vzaty v úvahu všechny krmné plochy při výpočtu referenčních ploch/částek a při výpočtu regionálního průměru, nepředstavují porušení nařízení 1290/2005⁽³⁾ a že Komise protiprávně uložila finanční opravy na základě tohoto nařízení. V každém případě žalobkyně tvrdí, že Komise podala nesprávný výklad a nesprávně použila článek 31 nařízení č. 1290/2005, jakož i pokyny v dokumentu VI/5530/1997, neboť a) skutečnosti vytýkané Komisí co se týče kritérií pro rozdělování vnitrostátní rezervy, i kdyby byly prokázány, nevedly k vyplácení částek neoprávněným osobám a nevyvolaly žádné riziko ztráty pro EZZF; b) tyto výtky nesouvisejí s neprovedením klíčových kontrol, a v důsledku toho neodůvodňují uložení paušální finanční opravy ve výši 10 %.

Pokud jde o opravu v odvětví vín, žalobkyně tvrdí, že Komise nesprávně posoudila skutkový stav, a to konkrétněji v oblastech týkajících se registru vinic, destilací a podpor na používání moštu, povinné destilace vedlejších produktů a restrukturalizace a přeměny vinic, které zjevně neodůvodňují opravu ve výši 10 % v souladu s pokyny k finančním opravám v účetní závěrce, která je zjevně nepřiměřená vzhledem k pochybením zjištěným v kontrolním systému.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1782/2003 ze dne 29. září 2003, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce a kterým se mění nařízení (EHS) č. 2019/93, (ES) č. 1452/2001, (ES) č. 1453/2001, (ES) č. 1454/2001, (ES) č. 1868/94, (ES) č. 1251/1999, (ES) č. 1254/1999, (ES) č. 1673/2000, (EHS) č. 2358/71 a (ES) č. 2529/2001.

⁽²⁾ Nařízení Komise (ES) č. 795/2004 ze dne 21. dubna 2004, kterým se stanoví prováděcí pravidla k režimu jednotné platby podle nařízení Rady (ES) č. 1782/2003, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce.

⁽³⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1290/2005 ze dne 21. června 2005 o financování společné zemědělské politiky.

Žaloba podaná dne 15. prosince 2011 — Cham v. Rada

(Věc T-649/11)

(2012/C 39/38)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Cham Holding Co. SA (Damašek, Sýrie) (zástupce: E. Ruchat, advokát)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— rozhodl, že žaloba je přípustná, a v důsledku toho:

— zrušil rozhodnutí 2011/628/SZBP ze dne 23. září 2011, kterým se mění rozhodnutí 2011/273/SZBP ze dne 9. května 2011 o omezujících opatřeních vůči Sýrii, a nařízení Rady (EU) č. 950/2011 ze dne 23. září 2011, kterým se mění nařízení (EU) č. 442/2011 ze dne 9. května 2011 o omezujících opatřeních vzhledem k situaci v Sýrii, v rozsahu, v němž se tyto akty týkají žalobkyně, jelikož stanoví, že se zařazuje na seznam subjektů, na které se vztahuje článek 5 nařízení (EU) č. 442/2011 ze dne 9. května 2011 a články 3 a 4 rozhodnutí 2011/273/SZBP ze dne 9. května 2011;

— uložil Radě Evropské unie náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby se žalobkyně dovolává tří žalobních důvodů, které jsou v podstatě totožné s důvody či podobné důvodům uplatňovaným ve věci T-433/11, Makhlouf v. Rada⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Úř. věst. 2011, C 290, s. 14.

Žaloba podaná dne 16. prosince 2011 — Syriatel Mobile Telecom v. Rada

(Věc T-651/11)

(2012/C 39/39)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Syriatel Mobile Telecom (Joint Stock Company) (Damašek, Sýrie) (zástupce: J. Pujol, advokát)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunal:

- rozhodl, že žaloba je přípustná a opodstatněná, a v důsledku toho
- zrušil rozhodnutí 2011/628/SZBP, jakož i nařízení č. 950/2011 a na něj navazující prováděcí akty v rozsahu, v němž se týkají žalobkyně;
- uložil Radě Evropské unie náhradu nákladů vynaložených v tomto řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby žalobkyně uplatňuje šest žalobních důvodů.

- 1) První žalobní důvod vychází z neexistence právního základu pro rozhodnutí 2011/628/SZBP⁽¹⁾ vzhledem k tomu, že rozhodnutí 2011/273/SZBP⁽²⁾ bylo zrušeno rozhodnutím 2011/782/SZBP⁽³⁾.
- 2) Druhý žalobní důvod vychází z neexistence právního základu pro nařízení č. 950/2011⁽⁴⁾ vzhledem k tomu, že rozhodnutí 2011/273/SZBP bylo zrušeno.
- 3) Třetí žalobní důvod vychází z toho, že napadenými opatřeními bylo porušeno právo na obhajobu a zejména právo na účinnou soudní ochranu, která zakotvuje článek 6 a článek 13 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (dále jen „EÚLP“), článek 215 SFEU a články 41 a 47 Listiny základních práv Evropské unie.
- 4) Čtvrtý žalobní důvod vychází z toho, že žalovaná porušila povinnost uvést odůvodnění, jelikož poskytnuté odůvodnění nespĺňuje povinnost, kterou mají orgány Evropské unie v souladu s článkem 6 EÚLP, článkem 296 SFEU, jakož i článkem 41 Listiny základních práv Evropské unie.
- 5) Pátý žalobní důvod vychází z toho, že napadená opatření neodůvodněně a nepřiměřeně omezovala základní práva žalobkyně a konkrétně její právo na vlastnictví zakotvené v článku 1 dodatkového protokolu k EÚLP a v článku 17 Listiny základních práv Evropské unie, jakož i právo na ochranu pověsti zakotvené v článku 8 a čl. 10 odst. 2 EÚLP.
- 6) Šestý žalobní důvod vychází z toho, že byla narušena hospodářská soutěž v rámci Evropské unie, jelikož přijatá opatření vedla k narušení obvyklého fungování trhu

s telekomunikacemi v rámci Unie a ohrožovala tak hospodářskou soutěž mezi evropskými hospodářskými subjekty a v rámci obchodu mezi členskými státy.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady 2011/628/SZBP ze dne 23. září 2011, kterým se mění rozhodnutí 2011/273/SZBP o omezujících opatřeních vůči Sýrii (Úř. věst. L 247, 24.9.2011, s. 17).

⁽²⁾ Rozhodnutí Rady 2011/273/SZBP ze dne 9. května 2011 o omezujících opatřeních vůči Sýrii (Úř. věst. L 121, 10.5.2011, s. 11).

⁽³⁾ Rozhodnutí Rady 2011/782/SZBP ze dne 1. prosince 2011 o omezujících opatřeních vůči Sýrii a o zrušení rozhodnutí 2011/273/SZBP (Úř. věst. L 319, 2.12.2011, s. 56).

⁽⁴⁾ Nařízení Rady (EU) č. 950/2011 ze dne 23. září 2011, kterým se mění nařízení (EU) č. 442/2011 o omezujících opatřeních vzhledem k situaci v Sýrii (Úř. věst. L 247, 24.9.2011, s. 3).

Usnesení Tribunálu ze dne 12. prosince 2011 — Truvo Belgium v. OHIM — AOL (TRUVO a Truvo)

(Spojené věci T-528/10, T-69/11 a T-77/11)⁽¹⁾

(2012/C 39/40)

Jednací jazyk: angličtina

Předseda sedmého senátu rozhodl o vyškrtnutí spojených věcí.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 30, 29.1.2011; C 89, 19.3.2011 a C 95, 26.3.2011.

Usnesení Tribunálu ze dne 15. prosince 2011 — Westfälisch-Lippischer Sparkassen- und Giroverband v. Komise

(Věc T-22/11)⁽¹⁾

(2012/C 39/41)

Jednací jazyk: němčina

Předseda šestého senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 72, 5.3.2011.

Usnesení Tribunálu ze dne 15. prosince 2011 — Rheinischer Sparkassen- und Giroverband v. Komise

(Věc T-27/11)⁽¹⁾

(2012/C 39/42)

Jednací jazyk: němčina

Předseda šestého senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 72, 5.3.2011.

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2012/C 39/32	Věc T-597/11 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 22. listopadu 2011 Christosem Michaiem proti rozsudku vydanému dne 13. září 2011 Soudem pro veřejnou službu ve věci F-100/09, Michail v. Komise	15
2012/C 39/33	Věc T-614/11: Žaloba podaná dne 2. prosince 2011 — Garner CAD Technic a další v. Komise	16
2012/C 39/34	Věc T-619/11: Žaloba podaná dne 2. prosince 2011 — CB v. Komise	17
2012/C 39/35	Věc T-620/11: Žaloba podaná dne 2. prosince 2011 — GFKL Financial Services v. Komise	18
2012/C 39/36	Věc T-621/11: Žaloba podaná dne 5. prosince 2011 — SinnLeffers v. Komise	19
2012/C 39/37	Věc T-632/11: Žaloba podaná dne 12. prosince 2011 — Řecká republika v. Komise	19
2012/C 39/38	Věc T-649/11: Žaloba podaná dne 15. prosince 2011 — Cham v. Rada	20
2012/C 39/39	Věc T-651/11: Žaloba podaná dne 16. prosince 2011 — Syriatel Mobile Telecom v. Rada	20
2012/C 39/40	Spojené věci T-528/10, T-69/11 a T-77/11: Usnesení Tribunálu ze dne 12. prosince 2011 — Truvo Belgium v. OHIM — AOL (TRUVO a Truvo).....	21
2012/C 39/41	Věc T-22/11: Usnesení Tribunálu ze dne 15. prosince 2011 — Westfälisch-Lippischer Sparkassen- und Giroverband v. Komise	21
2012/C 39/42	Věc T-27/11: Usnesení Tribunálu ze dne 15. prosince 2011 — Rheinischer Sparkassen- und Giroverband v. Komise	21

CENY PŘEDPLATNÉHO NA ROK 2012 (bez DPH, včetně poštovního za obvyklou zásilku)

Úřední věstník EU, řady L + C, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	1 200 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, tištěné vydání + roční DVD	22 úředních jazyků EU	1 310 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada L, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	840 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, měsíční DVD (souhrnný)	22 úředních jazyků EU	100 EUR ročně
Dodatek k Úřednímu věstníku (řada S), DVD, jedno vydání týdně	mnohojazyčné: 23 úředních jazyků EU	200 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada C – Výběrová řízení	jazyky, kterých se týká výběrové řízení	50 EUR ročně

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, který vychází v úředních jazycích Evropské unie, je k dispozici ve 22 jazykových verzích. Zahrnuje řady L (Právní předpisy) a C (Informace a oznámení).

Každá jazyková verze má samostatné předplatné.

V souladu s nařízením Rady (ES) č. 920/2005, zveřejněným v Úředním věstníku L 156 ze dne 18. června 2005, které stanoví, že orgány Evropské unie nejsou dočasně vázány povinností sepsat všechny akty v irštině a zveřejňovat je v tomto jazyce, je Úřední věstník vydávaný v irském jazyce prodáván zvlášť.

Předplatné dodatku k Úřednímu věstníku (řada S – Dodatek k *Úřednímu věstníku Evropské unie*) zahrnuje znění ve všech 23 úředních jazycích na jednom mnohojazyčném DVD.

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie* opravňuje na požádání k obdržení různých příloh Úředního věstníku. Předplatitelé jsou na vydávání příloh upozorňováni prostřednictvím „oznámení čtenářům“ zveřejňovaného v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Prodej a předplatné

Předplatné různých placených periodik, jako například předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, lze získat u našich distributorů. Seznam distributorů se nachází na této internetové adrese:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_cs.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nabízí přímý a bezplatný přístup k právu Evropské unie. Tyto internetové stránky umožňují nahlížet do *Úředního věstníku Evropské unie* a obsahují rovněž smlouvy, právní předpisy, judikaturu a návrhy právních předpisů.

Více informací o Evropské unii naleznete na adrese: <http://europa.eu>

